
Bledzew, st. 45, gm. loco, woj. lubuskie, AZP 49-13/66

Informator Archeologiczny : badania 33, 214-215

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W części południowo zachodniej tego wykopu uchwycono jedynie warstwę XVII-to wieczną w postaci szarej gliniastej ziemi z drobną spalenizną oraz fragmentami ceramiki. Nie udało się w tym przypadku wydzielić warstwy XVIII-to wiecznej.

Pozyskany materiał zabytkowy był bardzo nieliczny (kilkadziesiąt ułamków) i reprezentowany jedynie przez fragmenty ceramiki naczyniowej oraz kaffi miskowych. Generalnie można go określić, jako pochodzący z XVII i XVIII wieku.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Archiwum WKZ w Olsztynie.

Badania nie będą kontynuowane.

BISKUPIEC, st. 1, gm. *loco*, woj. warmińsko-mazurskie

- stare miasto (XIX w.)

Wyprzedzające badania archeologiczne, przeprowadzone w terminie od 5 do 11 sierpnia, przez mgr Hannę Mackiewicz (ARCHEO-ADAM). Finansowane przez inwestora prywatnego. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię ca 60 m².

Badania objęły swym zasięgiem działkę o numerze geodezyjnym 138/3 przy ulicy Moniuszki w Biskupcu. Wykop został wytyczony zgodnie z projektem realizacyjnym. Miał on kształt nieregularnego wieloboku o wymiarach 12 x 13 x 6 x 3 x 6 x 9 m. Wykop ten do pełnej głębokości (ca 2,6 m) został wykonany jedynie w części zachodniej i północno-zachodniej, to jest w miejscu, gdzie przyszły budynek ma mieć podpiwniczenie. Na pozostałej części wykonano go tylko do głębokości ca 1 m. Podkreślić należy, iż prace prowadzono w dwóch etapach. Po wykonaniu rozpoznania w postaci dwóch niewielkich wykopów sondażowych oznaczonych jako A i B w części zachodniej i północno-zachodniej (do głębokości ca 1,2 m), wytyczono wykop zasadniczy o wymiarach ca 5 x 10 x 6 x 10 m. W wyniku przeprowadzonych prac odsłonięto szczątkowe ślady zabudowy z pierwszej połowy XIX wieku. Zabudowa ta widnieje na zachowanych planach katastralnych z połowy XIX wieku. Fakt, iż uchwycono tu jedynie partie spągowe fundamentów kamiennych, oraz nieznaczny fragment piwniczki w północno-wschodniej części wykopu, zaledwie do głębokości ca 0,8 m, pozwala stwierdzić, iż wcześniejsze nawarstwienia stratygraficzne (kulturowe) w tej części starego miasta w Biskupcu zostały bezpowrotnie zniszczone w wyniku prac niwelacyjnych prowadzonych w obrębie starego miasta po 1945 roku. Dlatego też oprócz zachowanych szczątków architektonicznych wcześniejszej zabudowy, w obrębie omawianego wykopu uchwycono jedynie nawarstwienia zasypiskowe oraz cal-cowe.

Jeżeli chodzi o materiał zabytkowy, to był on bardzo nieliczny. Były to rozdrobnione fragmenty naczyń ceramicznych o szerokim spektrum chronologicznym poczynając od schyłku późnego średniowiecza, a na późnej nowożytności (XIX wiek) kończąc. Wystąpił także 1 fragment kafla płytowego. Wszystkie materiały zalegały na złożu wtórnym.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Archiwum WKZ w Olsztynie.

Badania nie będą kontynuowane.

BLEDZEW, st. 45, gm. *loco*, woj. lubuskie, AZP 49-13/66

- opactwo cystersów – XV - XIX w. (1943 r.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w terminie od 3 do 19 listopada, przez mgr Tadeusza Łaskiewicza (autor sprawozdania, Muzeum w Międzyrzeczu). Finansowane przez WKZ w Zielonej Górze. Czwarty sezon badań. Przebadano powierzchnię 61,25 m².

Badania skoncentrowane w rejonie północno-wschodnie nieistniejącego (nieczytelnego na powierzchni) założenia klasztorne - w strefie wschodniego szczytu głównego północnego skrzydła klasztorne i jego styku ze skrzydłem wschodnim.

Celem badań było dalsze wyjaśnienie istotnych rozbieżności w źródłach ikonograficznych sprzed rozebrania klasztoru w 1843 r.

Wykonano 4 sondáže o powierzchni: 8, 12, 19,25 i 22 m², we wszystkich sondażach stwierdzono obecność reliktyw architektury w postaci ław fundamentowych murów obwodowych i wewnętrznych skrzydeł zabudowy klasztornej (wschodniego i północnego) oraz elementów zagospodarowania terenu w bezpośrednim sąsiedztwie: bruków i reliktyw drewnianego budynku o przypuszczalnej funkcji gospodarczej. Uchwycono także w niektórych partiach niezakłócone układy stratygraficzne sprzed ostatnich inwestycji budowlanych opactwa z 2 połowy XVIII w.

W trakcie prac pozyskano ponadto stosunkowo liczny ruchomy materiał w liczbie około 3500 zabytków, z czego około 1600 to fragmenty ceramiki, ponad 700 - kafli piecowych, ponad 500 - szkła, około 500 - kości, a także inne znaleziska, zabytki wydzielone i próbki różnego rodzaju.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum w Międzyrzeczu.

Badania będą kontynuowane.

BYTOM, gm. *loco*, woj. śląskie

W badaniach ratowniczych brali udział pracownicy i studenci Instytutu Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego. Kontynuowano prace prowadzone w związku z przebudową płyty rynku.

Badania objęły trzy wykopy o łącznej powierzchni blisko 3,5 ara. Ustalono, że w nad calcem zalegały 4 poziomy średniowiecznych drewnianych moszczeń, przedzielonych warstwami mierzwy, łącznie o miąższości 0,63-0,74 m. Układ starszych nawarstwień kulturowych został w znacznym stopniu zniszczony, jednak udało się również miejscowo uchwycić średniowieczny bruk oraz dwa poziomy bruku nowożytnego. Nad nimi odsłonięto poziomy budowlane i niwelacyjne z XX w. Zarejestrowano również ciąg dalszy drewnianego rynsztoka oraz dobudowane około połowy XVI w. skrzydło ratusza.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Badaniach Archeologicznych na Górnym Śląsku i Ziemiach Pogranicznych w latach 1999-2000”, s. 329-336.

CIECHANÓW, ul. 17 Stycznia, gm. *loco*, woj. mazowieckie, AZP 43-62

- osadnictwo miejskie (XV-XX w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w terminie od 7 do 27 czerwca, przez mgr Marka Piotrowskiego (autor sprawozdania, EVIS VIS.c.). Finansowane przez Zakład Wodociągów i Kanalizacji w Ciechanowie. Drugi sezon badań. Przebadano łącznie około 105 m².

Wyeksplorowano odcinek 1/99 - wykopu głównego (po linii zachód-wschód), o długości 27 m, i wykopu poprzecznego (po linii północ-południe), o długości 15 m. Wykop główny przecinał ruchliwą ul. Warszawską, wykop poprzeczny leżał na jej przedłużeniu. Eksplorację odcinka 2/99 szybko zakończono z uwagi na to, że pod odsłoniętym brukiem z XIX w., który zadokumentowano, bardzo cienka warstwa kulturowa leżała bezpośrednio na calcu.

W wykopie głównym, od metra 100, (który oznaczono jako 0) odsłonięto kontynuację zabudowy, na przestrzeni 7 metrów, odsłaniając piwnice budynku współczesnego i ceglano-kamienne fundamenty budynku z XVII/XVIII w.

Wylot ulicy Warszawskiej, to 7,5 m przerwy w ciągu zabudowy, co jednocześnie ukazywało jej pierwotną szerokość w obrębie zabudowy miasta średniowiecznego.

Po stronie wschodniej ul. Warszawskiej, odsłonięto kamienne fundamenty budynku, prawdopodobnie z XVIII w., pod nimi fragmenty drewnianej konstrukcji (spalone belki i deski), o szerokości 5 m, leżące bezpośrednio na calcu. Były to fragmenty zabudowy z przełomu XV i XVI w.